

FALUDI ÁDÁM
szabad neurópa

(egy elmerengőhöz az „újra csendes” kifejezés felbukkanásakor)

*konyec tábornok
 ma megint eszembe jutott a tehervonatod
 vitte ki a vagonodat onnan
 ahol előtted már sokszor
 más idegenek is pakoltak minden
 mozdíthatatlant és mozdíthatót*

*hát ez a győzni látszók
 megérdemelt büntetése
 ahogyan az alkony
 száll le rájuk ugyanúgy az átok
 időzítője kitartóan ketyeg az elhurcoltakon*

*az örökkévalónak tervezetten túl lenni hirtelen
 végére érni az ideiglenesnek
 használhatatlanul
 állig fegyvertelen
 csalódní sincs idő
 a kitelepített kapkodva költöző
 térdel a bőröndfedélen és ahogyan a zár
 ő is az utolsó kattanáásra vár*

*ahogyan emlékezem
 tisztelegtél az olajfoltosan hagyott tereptárgynak
 kis föld
 le a térképről aztán irány haza mondtad*

*és elvitt a vonat valahova hova
 egy ismeretlennel a nem ismertbe
 valahova hova
 eltévedtek a vagonok veled haza
 ma megint eszembe jutott
 június tizenkilencedike van
 egy híján húsz nyara*

zsákvárosi merengő

az öreg spindler műhelye az út mellett
 jobbra lenn a lapályos részen
 ahogy beérnél a kisvárosba ahonnan nincs tovább
 ez egy rejtő-hely
 ez egy zsákváros
 önkéntelenül oda le a műhelyre pillantott egykor
 minden erre felé utazó

az öreg spindler felmágnesezte a téötös pannóniádat
 hogy a világítás érjen valamit
 ha beleszaladnál a sötétségbe
 az ólalkodó kanyarok valamelyikében

az öreg spindler felmágnesezte
 a tárcsa fekete acél téglácskáit

az öreg wojczek aki odavitt hozzá
 azt mondta magával elégedetten akkor
 hogy legyőztük a sötétséget
 és azt hogy
 na ugye én megmondtam

nézem ma reggel a buszról
 tesco lett az öreg spindlerből az út mellett
 ahogy beérnél a kisvárosba ahonnan nincs tovább

felmágneseztelek öreg?
 ezt egy bevásárló kocsit toló
 pop-art kompozíciót megvalósító
 középkorú pár felett
 a téötös lelke kérdezte meg

A jó és a Rossz (Kiskunfélegyháza)